

Veliki pozdrav, dragi moji čitatelji. Nekako mi se čini da se napokon ovo turobno zimsko razdoblje lagano približava kraju te da nam polako, sasvim polako dolaze sve duži, sunčaniji, vedriji i ljepši dani za svakoga od nas.

Kada u današnje vrijeme prolazim ulicom, osjećam kod ljudi jednu potištenost, tugu. Nestao je nekako prirodni osmijeh koji sam osjećao u danima moje mladosti kako kod mojih vršnjaka tako i kod starijih. Što se dogodilo? Dogodila se jedna vrsta neshvaćenosti kod drugih ljudi. Time mislim na onu unutarnju neshvaćenost koju mnogo puta u živo u međuljudskim odnosima nije lako pokazivati drugim ljudima i otvoriti se. Kod mnogih ljudi pojavio se strah da se ta neshvaćenost, koja je u samom čovjeku, ne pretvori u neki konflikt, nesporazum u međuljudskim odnosima. Neshvaćenost može imati jako puno razloga: neugodna i teška sjećanja, neuzvrćene ljubavi, drame, nesreće, nevidljive rane ranice, koje mnogo puta čuvamo i jednostavno nam ne daju da kvalitetno i zadovoljno živimo. Naime, iz sve te neshvaćenosti dolazi ljutnja, izgubljenost, tjeskobe, depresije, anksioznosti, sram. Naravno, takvim ljudima je tada teško i ostvariti kvalitetne međuljudske odnose. Ja imam jedno riješene baš za ovaj tjedan. Upravo zbog toga sve te stvari koje vode vašoj neshvaćenosti sagradio sam u velikom oceanu ljudske duše nekoliko stupaca u vodi, a ti stupci služe da ne potonemo. Ne želim dozvoliti da niti jedno dijete niti jedan odrastao čovjek pati i da zatim potone.

Znate, trenutno sam u svojem oceanu moje duboke duše sagradio stupce. Ti stupci su tako zanimljivi i sve su mi na svijetu. Stupac glazbe, stupac pjesme, stupac knjiga i fenomenalnih mojih priča koje ću sa svima vama podijeliti, stupac fenomenalnih boja crteža i slika, stupac odličnih razgovora s duhovitim, pozitivnim i zanimljivim ljudima, stupac sanjarenja. Naime, misli su ključ svega i moramo ih naučiti kontrolirati i biti jako usredotočeni na radnju koju želimo izvesti, stupac ljubavi i razumijevanja te poštovanja prema drugom čovjeku. Stvarno sam dugo plivao u oceanu od jednog do drugog stupca koje, mogu to tako nazvati, su pravo blago

Neshvaćenost – što se dogodilo s osmijehom?

Autor Mathias

Petak, 13 Veljača 2015 21:31 - Ažurirano Petak, 13 Veljača 2015 21:33

kreativnosti.

Neka svatko od vas koji sada ovo čitate sagradi stupice u svojem oceanu svoje duše. Nemojte pitati prijatelja kakve stupce da gradite, jer na to pitanje odgovor morate znati samo vi. Kada ih sagradite u svom oceanu tada ćete moći mirno disati, početi ćete se igrati, zabilježiti ćete samog sebe. I ono što je najvažnije nitko ne će potonuti. I kako sam počeo ovaj svoj prvi tekst, naime sve što ću pisati, pisati ću na svojim osobnim životnim iskustvima. Kada se tako nešto napravi nikada ne bude neshvaćenih ljudi. Tada plivamo po oceanu kreativnosti. Voli vas sve Mathias, koji će s vama podijeliti svoje viđenje svijeta u kojem se nalazimo.